معنای «امام رسول الله الامام»

شاگرد: می‌فرمایید در روایات «امام رسول الله»، مسلمین را نفرمودند، لذا باید افق دیگری برایش باشد.

استاد: بله، مطلبی که من عرض کردم، این بود: آن‌ها ادعا دارند که حضرت بیشتر صوم بیست و نه روزه گرفتند تا صوم سی روزه، حضرت می‌فرمایند اینطور نیست هر چه شما از جدام می‌دانید تمام مطلبی باشد که به شرع جدام مربوط باشد. بلکه ما اهل البیت از شرع چیزهایی می‌دانیم که خیلی افقش و مطالبش زیادتر از آن چیزی است که شما از جدام نقل می‌کنید. خب اگر به آن افق بروید، یک وجهی دارد تا بگوییم جدام هرگز بیست و نه روز نگرفته‌اند. بلکه تمامش را سی گرفته‌اند. به چه صورت توجیهش کنیم؟ به کلام سلمان مثال زدم که گفته بود من هر شب تا صبح بیدارم و هر روز را روزه گرفته‌ام. یعنی «امام رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وآله الامام» در جایی است که وقتی از آن افق به تطبیقش بر روزه حضرت هم صادق می‌شود. یعنی اگر بگویند جدام از روز اول تا روز آخر، تمام ماه‌های شهر مبارک را روزه گرفته‌اند، در اینجا فضایی است که می‌فهمیم می‌خواهند چیز دیگری را بگویند که کسی که این لغات در دستش نیست توهم می‌کند که در صریح ظاهر آن‌ها است. ولی بعد که جمع کرد، می‌فهمد باید این را توجیه کند. نه اینکه اخبار را مکذب خبر عرفی بیرونی ای بگیریم که در خود شیعه و اهل البیت -به تعبیر اقای شعرانی- متواتر است.

شاگرد: روایات عددی که بند و بیل بودند، این قرینه داخلی برای آن ها نیست؟ یا این قرینه داخلیه توجیه شد که «امام رسول الله قط» را به فضای دیگری بیاورید. حالا آن سؤال را در غیر از این روایت می‌پرسیم. فرض کنیم آن قرائن داخلی را برای کل روایات بگیریم، در مورد روایاتی که به خود مکلف گفته چه می‌گویید؟ چطور با آن جور در می‌آید؟

استاد: یعنی قرائنی که داخلیه بود و می‌خواست برای انطباق وجوه ثبوتی ای را بگوید و یک تقویم سیصد و شصت هزار ساله درست کند، با اینکه می‌گوید می‌دانیم خداوند متعال در شرع برایش حکم شرعی قرار داده اما منا سب با خود این بیان است. اینجا اگر بگوییم در این دید هیچ کسی و هیچ‌کدام از معصومین علیهم‌السلام و جدشان پیامبر خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله، روزه ناقص نگرفتند. همیشه روزه را تام می‌گرفتند. اینکه روزه را تام می‌گرفتند، چطور یک مؤمن در یک زور هزار سال می‌گیرد؟ حضرت هم می‌توانند شهر مبارک را تام روزه بگیرند و سی هزار سال شود. بگوییم من به‌عنوان پیامبر خدا یک ماه تام روزه گرفتم، کل یوم الف سنة. ببینید تعبیر را، یعنی وقتی این تعبیر می‌آید می‌فهمیم آن که حضرت می‌گویند یک شهر کامل روزه گرفتند - البته من می‌خواهم مثال بزنم نمی‌گویم روایت هست- بعد اضافه کنند که این شهر سی روز بود و هر روزش هم هزار سال بود. فوری می‌فهمیم مقصود از این ماه، شهر مبارکی است که به یک بیانی پیامبر خدا با آن علوی که دارند کل ماهش را صیام داشتند، به همان مناسبتی که آن جا دارد. و هر روزش هم هزار سال است.

بازبینی #1
ایجاد شده 9 آوریل 2026 12:51:22 توسط ... .
به روزرسانی شده 9 آوریل 2026 12:51:49 توسط ... .